Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26544
Copyright: Admont, Benediktinerstift

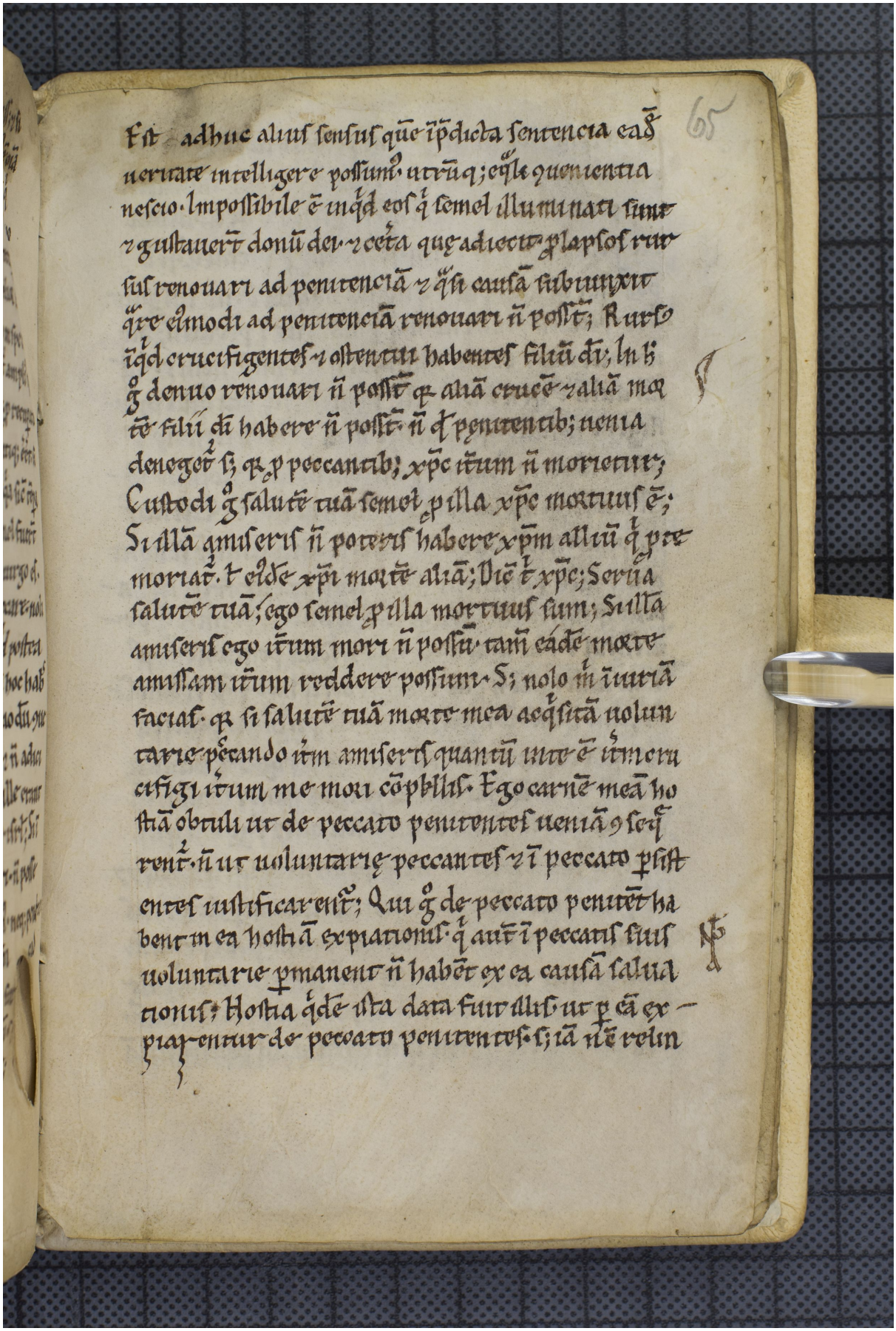

65

Fit adhuc alius sensus quē ipēdicta sententia eadē
ueritate intelligere possumus utriusq; eēsle quemcunq;
nescio. Impossibile ē inqd eos q̄ semel illuminati sunt
et gustauerūt donū dei et cēta quē adiecto plapsos rur
sus renouari ad penitenciā et q̄si causā subiunxit
q̄re eōmodi ad penitenciā renouari ñ possūt; Rurs
iqd crucifigentes et ostentui habentes filiū dī; In hi
g denuo renouari ñ possūt q̄ aliā crucē et aliā mor
tē filii dī habere ñ possūt. ñ d̄ penitentib; uenia
denegetur si; q̄ p peccantib; xpc itum ñ morietur;
Custodi g salutē tuā semel p illa xpc mortuus ē;
Si illā amiseris ñ poteris habere xpm alium q̄ pro
moriat. t eēdē xpi mortē aliā; Dicē t xpc; Serua
salutē tuā; ego semel p illa mortuus sum; Si illa
amiseris ego itum mori ñ possū tamē eādē morte
amissam itum reddere possum. S; nolo in iuriā
faciat. q̄ si salutē tuā morte mea acq̄sitā uolun
tarie peccando itm amiseris quantū in te ē itm cru
cifigi itum me mori cōpblis. Ego carnē meā ho
stiā obtuli ut de peccato penitentes uenia g seq̄
rent. ñ ut uoluntarie peccantes et i peccato pſist
entes iustificarentur; Qui g de peccato penitēt ha
bent in ea hostiā expiationis q̄ aut i peccatis suis
uoluntarie pmanent ñ habēt ex ea causā salua
tionis; Hostia qdē ista data fuit illis ut p eā ex
piarentur de peccato penitentes. s; iā nē relin